

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

I. Cor Jesu amoribus consecratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

Cor JESU amoribus consecratur.

Expositio.

1. **U**bi est thesaurus noster, ibi debet esse cor nostrum
Luc. 2. **JESUS** thesaurus est, in quo omnes
spes, opes, res nostra reponi debent. Ubi ergo foeliciter cor lo-
cabimus, quam in corde ipsius divinitatis sacrario, ad pedes
ipsius tutissimam miserorum aram, in ipsius manibus ditissi-
mo omnium gratiarum penu!

2. En tibi ardens amore corculum: quot & quas for-
vacula instar in caelum flammam evomit: Foelix ille, & ter
foelix, qui nisi ut amet caelum, cor non habet.

3. Agite, quotquot uspiam probi, piique estis, cor ve-
strum **JESU** honoribus, amoribus consecrate. Cui enim
melius? quidquid ei repledimus, nobis appendimus; quod
vero ei subtrahimus, idem nobis excidit, & aeternum perit.

Præambulum

Ad Primam Meditationem.

Quis nos separabit à charitate Christi (exclamat ma-
gnus ille Apostolus (a) tribulatio, an angustia?
an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an
gladius? certus sum enim, quia neque mors, neque vita, ne-
que Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instan-
tia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque
profundum, neque creatura alia poterit nos separare à cha-
ritate Dei, quae est in Christo JESU. Hic ignis, qui caelo
dilapsus, omnia consumit, omnia accendit; ea vero

(a) Rom. 8.

incendia excitar, quæ ne malorum quidem maria, quibus mundus redundat, restinguere possint: hæc flamma subtilis, agilis, longè lateque pervadens, & urens, ab ipsis crucibus, & catastis vim, animosque sumit, supra res omnes evolat, uni insistit Deo, eique indissolubili nexu adhærescit: quid quòd ignis ille semper aliquid patitur; & nescio quid, aut quid non agitat? quò verò vivacius vim exerit suam, eò minus hosti cedit, difficiliusque vincitur: hic rogus ubi semel cordis fornaculam incessit, Deus bone! quos & quot istic concitat motus caloris, amoris? Verum inquietæ hujus febris effecta ii norunt soli, qui Jesum unicè amant, & ardent.

Jam cor istud elanguidum videbis inter se cta, inter secantiaque suspiria deructare, & inter hæc vicissim au- dies projecta hinc inde verbula animulæ suavi amoris deliquio colliquescentis, *Nuntiate dilecto meo, ô beata mentes, quia amore langues*: (a) ac nisi ille fugitantem animam aurei sceptri fulcro, ut *Assverus* olim *Estheren* (b) fulcit ac retinet, ante ipsius pedes exanimis concidam; jam enim mihi inæqualis, & formicans pulsus lethaliter salit, jam cineritio, & cadaveroso colore vultus fœdè obducitur, jam entheus calor penitus exedit medullas, usque eò nihil jam in me est super, quod non ab isto igne patiatur.

Mox vero admiraberis cor illud eodem Dei amor concitatum, resumptis veluti viribus, repente in ren- à se amatam violenter ferri, abripi. *Surgam*, inquit *bat sponsa sponsi impotenter amans, circuibò civitatem per vicos & plateas quaràm quem diligit anima mea*; (c) neque à cursu desistam, donec voti compos facta eum apprehendero. Inquiram ex rebus creatis, & interrogabo; ubi, ubi est Deus meus? omnes sigillatim perlustrabo

(a) *Cant.* 5. (b) *Esther* 6. 15. (c) *Cant.* 1.

lustrabo, percunctaborque: neque verò satis mihi fieri arbitrabor, si quam in illis tenuiter adumbratam Dei imaginem, si quam divinarum perfectionum umbram deprehendero: hæc enim sitim exacuent meam, non sedabunt: sed venabor ulterius, requiramaque constanter eum, *quem diligit anima mea.* (a) Nempe cor amore accensum continuò aliquid coquit, & molitur: neque divinus amor otuari didicit, exercet sese semper, deque virtute in virtutem promovet: quòd si verò uspiam quiescit, aut feriatur; divinus amor esse renuit. (b)

Porro inter hæc morbi hujus symptomata, animus tria consequitur, ac in sese ipse experitur: primò enim quantumcunque se rebus arduis assidue implicet, vacetque seridò infimæ suiipius abjectioni, perfectæ contemptioni rerum mundanarum, repressioni effrenium, effrenatarumque cupiditatum; ejusmodi tamen facinora, præclara sanè, atque heroica ultimo loco reponit; imò verò cum plurimum efficiat, censet à se nihil agi; denique tempus, quo in virtutum palestrâ diu multumque sudavit, breve admodum reputat, quod de Jacobo Patriarcha sacræ litteræ memorant, (c) quem pulchræ Rachaelis forma, amorque ita ceperant, deceperant; ut maximi laboris annos benè longos pro hebdomada, hebdomadam, pro die, diem pro momento duceret. Parum hæcenus dixi. Cor Jesum amantis, se vi ullâ frangi, domarivè se posse non credit, quare audet mortem ipsam laceßere, provocare ad duellum ut supparem, irridere ipsius tela, & tantum non insolenter insultare pallenti isti Deæ; quæ tamen una coronas Regum, & Cæsarum sceptrâ proculcat, Sampsones exarmatos, exanimatosque sibi subjicit, Alexandros uno orbe mini-

(a) Cant. I. (b) Greg. hom. 30. in Evang. (c) Gen. c. 29.

mè contentos ultrà signa proferre vetat, Helenas denique deformatas sub turpe jugum mittit, quid plura? Cor istud ita est quietis, moræ rerumque omnium impatiens; ut dum ardentissimè, unicum JESUM amat, quærit; ad eumque anhelans provolat, momentum pro anno reputeat; nihil præterea retinet, nihil arridet aut placet, nihil satiat aut recreat: quippe cui præter JESUM fastidia, & somnia sint omnia. Denique pro eo, quo inæstuat, moriturque sitibundi amoris ardore, mundanarum voluptatum fætidus lacus, & Ægyptiacæ paludis cœnum prætervolans instar Cervi siti ac vulnere pereuntis concito cursu, contento studio, per viarum licet abrupta, profilit ad fontes perennium aquarum, ad *Deum fortem, vivum.* (a)

O fons inexhauste amoris. sitim istam extingue, famem exsatis, *ô pulchritudo tam antiqua, & tam nova,* (b) cor tibi devotum occupa; sit obsecro istud jam templum, sacrarium, altare uni vero numini consecratum. Admitte in odorem suavitatis thymiama, quod de aureâ hac mensâ impofterum exspirabit: (c) neque permittite unquam, ô DEUS cordis mei, ut locus tuis ritè honoribus, amoribusque dedicatus, ullis unquam aut sordibus, aut piaculis contaminetur: sed potius perennaturis temporibus stet intactum, inviolatumque.

PRIMA MEDITATIO.

Oratio preparatoria actiones nostras, &c.

I. **P**reludium. Imaginare Deum in cœlo Cherubinis insidentem, summè beatum, & essentia perfectione infinitum requirere hospitium in terris, in quod divertere sibi liceat.

2. *Præ-*

(a) *Pf. 41.* (b) *Aug. li. conf. 10. c. 21.* (c) *Ex 37. 48.*

2. *Praludium.* Cogita olim divino præcepto per Moysen tabernaculum erectum, (a) templum deinde per Salomonem sumptuosè magnificeque exædificatum fuisse, (b) atque in eo repositum propitiatorium, ex quò divina hominibus oracula redderentur.

1. *Punctum.* Cor hominis pii templum est Numinis, ejusque tres omnino existunt partes. quarum prima mens editor in loco visitur; hìc DEus ex rerum productioni omnipotentiam, ex earumdem gubernatione summam sapientiam, ex conservatione verò infinitam bonitatem veluti in principe ara spectandam, colendamque proponit: pars templi interior altera est cordis portio voluntas, atque hìc infinita illa sive bonitas, sive pulchritudo supra res omnes summè amabilem se exhibet; extima denique totius Templi facies, sensus externi prostant, qui omnes, uti par, piumque est, voluntati rectè res divinas præcipienti religiosè parent.

2. *Punctum.* Hujus porro Templi, cordis, inquam, DEO devoti consecratio, iisdem ceremoniis peragitur, quibus nostra templa rite initiari solent. Mos est templorum consecrandorum pavimenta cineribus adspargere, parietibus duodecim cruces appingere, totidem iis ipsis cereos accendere, aquam solenni lustrationum formulâ benedici, cineribus humo sparsis alphabetum græcum, latinumque inscribi. Ita cor ejus, qui Numinis delubrum esse velit, par est humilitate nihilique sui notitiâ imbui, illustrari excellenti fide, studio crucis, mortificationisque tum interioris, tum exterioris insigniri, erudiri à Spiritu Sancto, denique identidem cælestibus divinarum gratiarum aquis purè, sancteque lustrari.

3. *Punctum.* Jam vero Cor tot tamque castis religionibus

A 3

(a) Exord. 26. (b) 3. Reg. 6.

gionibus dicatum ita in potestate cultuq; est numinis: ut imposterum sine ingenti sacrilegio, ac piaculo violari non possit: itaque posthac committi non debet: ut ullæ istic sordes visantur, aut ut profanæ res, mundanorum somniorum idola, ingredi permittantur. (a)

4. *Punctum.* Decorandum potius Cordis sacrarium præstanti virtutum suppellectile, cœlestibusque ornamentis; curandumque studiosè: ut nec noctu nec interdiu orationis thura, divini amoris ignes, (b) charitatis aurum (c) desideretur, neve repetenda subinde vota, precesque & holocausta, ceteraque victimarum genera unquam desint.

*Colloquium per admirationem instituetur
hoc modo.*

ERgòne putandum est, quòd verè Deus habitet super terram? si enim Cœlum, & Cœli Cœlorum te capere non possunt, quanto magis domus hac? (d) quid? corculum meum igitur? ô amor!) locus est tuus, tuum templum, tua sedes, tuum tribunal; Delicium animæ meæ Jesule mi, fac, quæso, divina tua præsentia hodie cor sibi meum consecret, uti ego quidem volens, lubens, tuæ Majestati voveo, do, dicoque: posside eo jure, quo optimo, vindicaque nexu tam firmo, ut recuperare nullo jure, aut tempore possim, certe nolo: atque ex hoc propitiatorio incipe dare responsa, è cœlis verò Spiritus Sancti ignem dimitte, qui impositas huic tuo altari hostias, ac holocausta statim absumat, (e) Amen.

(a) Ezech. 8. (b) Levit. 6. (c) Apoc. 3. (d) 3. Reg. 6
(e) 3. Reg. 18.

Pater.

Cor